

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, неділя 8 березня 1942.

Ч. 28 (69).

ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ

*Встане Україна
І розвів тьму неволі,
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі
Невольничі діти.*

*В своїй хаті своя правда
і сила і воля!*

Минули в нас два страшні роки більшовицької диктатури. Два роки прожили ми серед того жаху, в якому більшість українського народу, бо яких чотири п'яті наших братів і сестер, конала повільною смертью вже 24 роки. На власних очах і на власній шкурі перенесли ми те страхіття, що Його на наші, українські землі принесло з собою жорстке панування так званих пролетарських „мудрів із сколу“. Облесні на словах, несли вони нам вивозлення від панської незолі, а на ділі стягли до нас пролетарську неволю, стягли тризуб й кеп-вність за завтрашній день, ба, що головніше — повну загладу українського народу.

В таких умовах ми не могли поминати й нашого національного Пророка Тараса Шевченка таким широким словом, як це нам бажалося. Культ Шевченка в словах тих справжніх майстрів неправди зійшов зовсім на манівці, став орудям інтернаціональної пропаганди й агітації. Сьо одні прийшов час, коли ми вільно можемо пошанувати нашого національного Пророка й Вожда.

І ми це робимо. З глибини душі відімається в нас голос пошани та відчуття до поета, що більший для нас за славних князів, королів, германів.

Чому воно так? Бо наші великі державні мужі, чи то герої воєнного діла — були лише виразниками та реалізаторами національних вимог, потреб, а то й почувань, вони керували геніально відруханими націями, були рукою справедливості, збріною волі народу.

Натомість Великий Поет Шевченко сам в тим творчим, вождівським духом, що сто літ тому пробудив цілий український народ до життя, що спрямував Його до відродження. Шевченко — це велетень духа, що живим словом визначив мету народові і на розтайних шляхах поставив Йому дроховказ, кудою діти простувати. Шевченко, це духовний Вождь народу. Слово Його — це землеруше, і фіно завади між націями. І сам Шевченко — неначе й досі живий між нами.

Щороку, коли ми зненірені, коли першірно дaleкіше їшо шляхи до відновлення визначеного Шевченком

Він був лужицький син, а став князем у царстві духів.

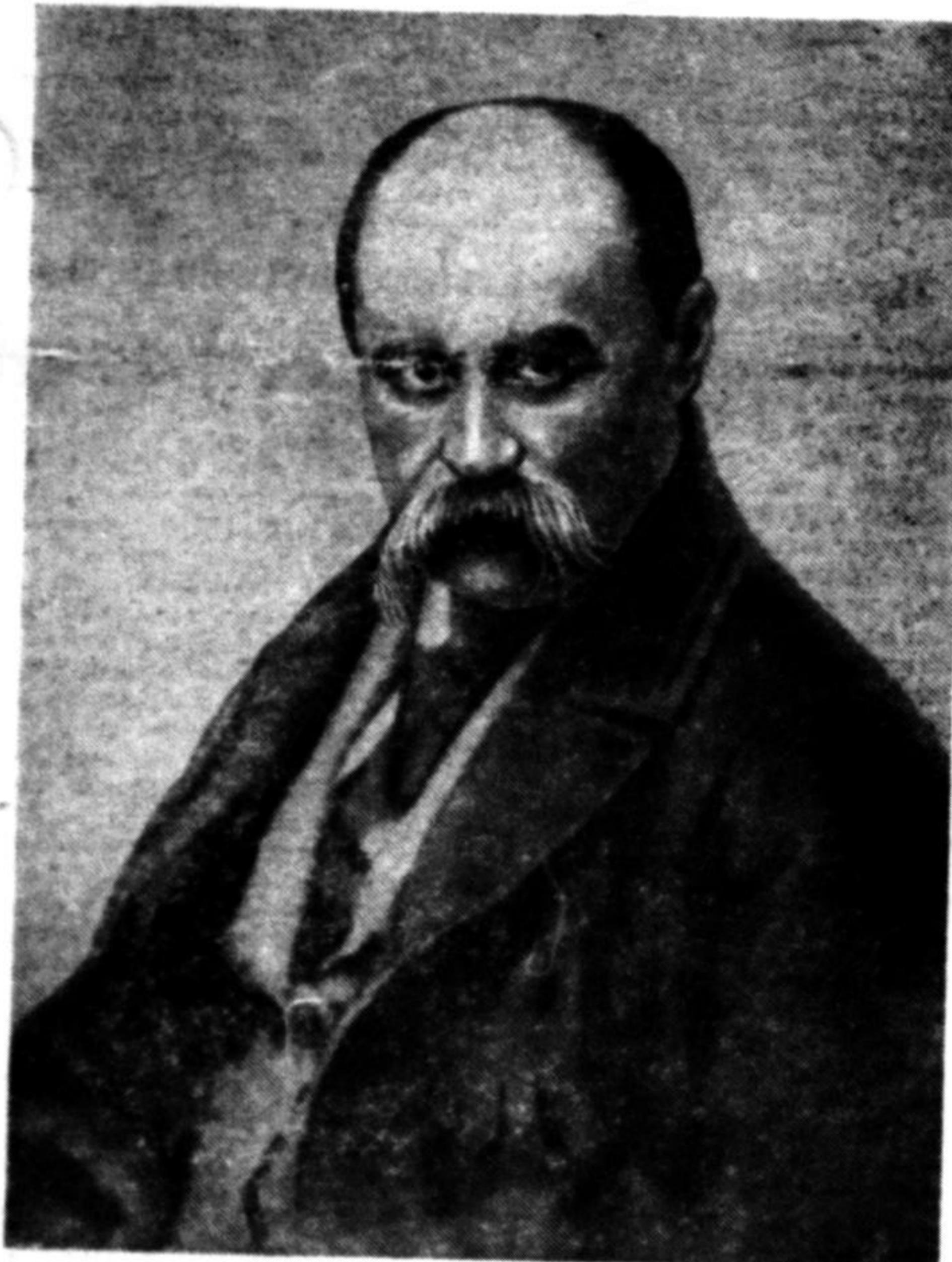
Він був кріпаком, а став логутністю в царстві людської культури.

Доля пересадувала Його в життя, скільки могла, але не в снігу була перенінити золота Його душі в іраку, Його уповання на Бога — в знімку й писанізі.

Судьба не щадила Йому терпінь, але й не поскунила радостями, що він із здорового життєвого джерела.

Але найкраще й найцініше задеркала аж по смерті — неперевінну чисту й занадто наповненою росівлюючу радість лілонів людських сердець, що Ії викликають Його твори.

Ти був і ти є для України Тарас Шевченко.

Т. Шевченко

Вірю в Несію України, що обявиться творчий поривок Духа, зу-
силля волі, запалом любови...

Вірю в Сирії нашої Правду та Переоногу, у виволення Отчини,
яке в сердцах наших народиться...

Вірю в долі нашої путь терпнєту, в братньої крові огіру, в Землі
страду, в Ії думі земської житво...

Вірю в нас і новесвічно в переважну жертву Хреста...
...А по вірі нашій нехай станеться на...

національного заповіту, стають Його пророчі, повні байдорого ідеалізму слова цілющим ліком і захоченою до дальшої невтомної праці на дорозі досягнення світлої мети.

Тільки праця, вперта праця в поті чола, дозволить нам побороти всі перешкоди, злупати скелю всяких противностей, що лягли нам напоперек дороги й дать живими очима оглядати сонце Правди.

Не зневірюватися нам, не спускати вниз прапора, але далі витривають працювати з повною в рою в країще звітра Українського Народу, йдучи за Тарасовим покликом у передмові до другого видання Кобзаря: „Брагія, не вдавайтесь в тугу, але молітесь Богу і работайте розумно во імя Матері Нашої України безталанної“. Ів. Ставнічий.

Тобі, Богові нашему, Панові милосердному молимось.

Тебе, Отця доброго, благаємо:
Дай силу всім вкоритися перед Одиною.

Дай нам Одного, щоб обеднав нас усіх, а сам був слугою Землі нашої,

Зірви ланцюги рабства, що заживили в душі ізмій.

Розкуй кайдани вічних спорів, у які заковані руки наші, щоб могли вони творити власне життя.

Низу, нами ж зорину, дай нам засяти своїм зервом, щоб кукіль з сусіднього поля не долетів до нашої борзни.

Дай нам годуватися власним хлібом та хліб у своїх хаті пекти.

А зброя на захід буде гострою та страшною ворогам...

І потавруй любовю Твою серця наші, бо без неї спаси себе не зможемо.

Здійми полуди з очей наших, щоб узріли ми Правду Твою та перестали блудити манівцями.

Виведи нас на шлях Твій, змілуйся над нами та спаси нас.

І заплакали усі гіркими слозами та заридали.

А темряза велика сповила землю і продунав Голос:

Іменем Моя переможете ворогів і неначинників...

Лух Мій увійде в вас і повстане Землею...

А на той час прозрять сліпі, щоб візнати Правду з Його народжену, бо світ Ії не знає...

Отже пошлю між вас Лицаря Хороброго... вій мечем своїм до Нєї шлях вам прокладе...

Скупітесь біля його муrom — а вашою буде верховина і вашим — Завтрашній Лев...

Хай у сердцах ваших буде тиша Віра, з Нєї народиться Чин...

(З „Думи про Україну“ Монтерозара).

Большевики вибралися на Скандинавію

Тоді, як Німецтво була зайнята півночі на заході, большевики використали нагоду до нападу на Фінляндію, щоб таким чином утворити собі базу до нападу на решту Скандинавії. Тому то вони вже від доного часу на своїй північній границі звернули особливу увагу, розбудовуючи передусім сітку комунікаційну та будучи потрібні для ведення війни прокладені підприємства. Та плані їх захвату цілі Фінляндію не здійснилися. Вони натрапили на ненадійний опір і по великих втратах заключили мир, вдоволяючись тільки невеликими частинами здобутих територій. Як знатимо, тоді перейшли до Росії ті частини фінської землі, які були добре укріплені, а які тепер мали служити, як нова випадкова база до дальнього просування на захід. До нового нападу на Фінляндію приготувалася большевія незвичайно солідо. Відбудовано мурманську залізницю. В багатьох місцях побудовано залізодорожні віднови в бік західної границі. Діл паралельні залізничні лінії Мурманськ—Ленінград і Архангельськ—Москва сполучено поперечними залізничними дорогами. Багато значчайших дір, які повстали в тому часі, зовсім не мали служити господарським цілям. Вони мали чисто військовий характер. Східно-карельське населення виселено з військово-наживих частин краю, а спроваджено на їх місце москалів. Майже всю водну енергію півострова Коль віддано на послуги Мурманської залізничної лінії, яку на великому просторі зелектрифіковано.

Відбудова Білорусі

Білорусь залишилася в Державі Комісаріаті „Остланд“. І тут відбудова поступає вперед, хоча праця натрапляє на великі труднощі. Тому вже в зосередження всіх сил для відбудови знищеної війною краю. Щоб налагодити працю ще краще, генеральний Комісар скликав до Мінська трьохдній зібір всіх обласних комісарів, начальників воєнних відділів та ще інших відповідальних корінників адміністрації. В своїх підсумках слові Генеральний Комісар підкреслив, що відбудова Білорусі не повинна бути тільки шляхом налагодження адміністративного апарату, але що при цьому мусить підкрескати роль теж моменти національно-соціалістичного світогляду.

Турецька газета проти юдеїв

Турецька газета „Ількі“ повідомляє про засуд одного юда зі Стамбулу на грошеву кару 1.000 турецьких фунтів за те, що він відносив неймовірно високі ціни за товари, які впродавав турецькому купцю. Автор статті заявляє, що не знає, скільки таких юдейських купців переступає турецькі закони, а тим самим легковажить собі турецьку культуру та турецькі звичаї та очикує осьть турецький народ при кожній нагоді. Щоби заробити 60 піастрів більше, юді від раду літ сміє споганювати добре іма турецького народу. Нажаль в Туреччині юди ще користуються з прав вільних громадян. З відчутності за це вони діють на шкоду суспільства, серед якого живуть. Постава юдеїв в Туреччині є однозначна із смертним ударом зрадника в серці турецької нації.

Смерть відомого пionera попітрства

У Берліні змер у віці 81 року відомий пioner попітрства проф. др. Іак. Альберт фон Парсеналь. Він будував в противенстві до Цепеліна рухомі попітрства та удосконалував їх від 1901 р. (тв.)

НА ФРОНТИ ЯВИ

Покід японців на Яві відбувається незвичайно скоро. Передні частини японської армії, яка діє на ціх островах, знаходяться безпосередньо перед Банденг, осідком головної квадри голландських військ. За цей час втрати ворога на морі значно збільшилися. За даними японської цісарської квадри за час від 27 лютого до 1 березня затоплено: американський кружлик А-класи „Густон“, та такий самий англійський „Есстер“, два австралійські кружлики Б-класи. Ці 4 кораблі затонули незвичайно скоро. Дальше втрати ворога: два голландські кружлики Б-класи. З менших одиниць затоплено 7 підводних човнів, 8 винищувачів, одно артилерійське судно та один виловлювач мін. Японські втрати виносять один виловлювач мін. Один винищувач тільки легко ушкоджений. Про велику морську победу японців на північ від острова Яви, коло Суребіку дальні вістки вижут таке: Дня 26 лютого около 100 транспортних японських кораблів з військом і воєнними матеріалами, під охороною воєнних кораблів і літаків, зливалися на морі на північ від острова Яви. Тут союзна морська флота зложена з воєнних кораблів підерландських, англійських і американських мала завдання не допустити японських транспортів до берегів Яви. Прийшло до бою, який тривав до дня 28 лютого вночі. В тім часі японська флота віднесла нову победу, затопивши 23 кораблі голландські, англійські і американські. Тільки недобиткам удалось втекти з цього бою.

З пояснень до битви довідусмоє, що ворожа флота виявила себе в бою досить слабо. Кораблі союзників віддали всього 30 сальв, при чому стріляли дуже невдачно, бо від стрілів залишивши тільки один японський винищувач. Слаба цільність ворога є тим дивіння, що віддала стрілу виносила всього 20 км. Тільки недобиткам ворога удалось втекти з цього бою. Делкі стратеги тверджать, що ця морська битва показала не тільки слабість союзної флоти проти японської, але й зарада Англії, Америці і Голандії такий удар, від якого вони вже не піднесуться. Треба ще додати, що при цьому потерпіла багато Австралія, яка має не багато морських одиниць.

На Яві японці висаджують дальше свої вояї відділи, а це викликує тільки заміщення в ворожому таборі. Японці ідуть вперед і незабаром опанують цілій острів. Головний вождь союзного війська на Яві вже втік, полишаючи своє військо на ласку японців. Ввязку з таким положенням на Яві Австралія робить поспішні воєнні приготовування.

На північній Борнео японці знищили рештки голландських військ, які старались ще ставити далекий опір.

На фронти Бірми, який є другим тепер найважливішим місцем боїв південно-азійського простору, японці натискають даліше, при чому роблять великі приготовування до другої рішальної офензиви.

Проклямація індійських націоналістів

Одні з визначних провідників націоналістичного індійського руху, який попереднього року втік з англійської війни, видав до індійського народу заклик, в якому читамо: „Приблизно рік мовчання і терпіння я приглядався перебігові випадків. Тепер, коли прийшла година, я виступаю і говорю. Британський імперіалізм — це найбільш діявольський ворог всікої свободи в новій історії, найгрізніша перешкода у всьому поступі. Через неї велика частина людства жила в невільництві. В самій тільки Індії, яка добра пата часуна всього людства, жила в безоглядній гніті та переслідуванні; до зовнішнього світу час до часу долітають голоси з Індії, піднесені національним конгресом в імені цілого народу. Але ці голоси не ходять через закамарки англійської п'юнагавди, і той хто уважає їх за вину вільної Індії, поповнені великий блуд. Величезна більшість індійського народу, яка не хоче жодного компромісу з англійською імперією, буде даліше боротися, аж доки не здобуде цілковиту незалежність. Через воєнні відношення в Індії голоси цих свободолюбивих індійців не можуть дістатися поза межі краю.“

Але ми, що боролися більше як 20 років за наше національне визволення, знаємо докладно, що велика більшість наших людей сьогодні думає і відчуває. На цім роздорожжі світової історії, на якім ми стоїмо, я святочно заявляю від імені свободолюбивих індійців, що живуть в Індії і за межі краю, що ми далі будемо боротися проти британського імперіалізму, аж Індія стане сама павом своєї долі. В цій боротьбі і в цім часі, який потім прийде, ми будемо з усього серця співідповідати з усіми тими, які помогуть нам поконати спільного ворога. Я є переконаний, що в цій святій війні величезна більшість нашого народу піде за нами. Ніакі крутістки, інтриги чи змови агентів англо-американського імперіалізму, хоча б вони не знати де зазвичай та були не знати якої національної належності, не зможуть індійському народові засипати очі піском, чи завернути з дою гори патріотичного обов'язку. Для Індії настало рішальна година. Тепер Індія повстане та порве кайдани неволі, які її так довго вязали. А по увільненню Індії піде теж і Азія і північний світ дорогою до вищої мети визволення людства“.

Україна тереном управи олійних рослин

Значення управи олійних рослин основується на тому, що олійні рослини з площею одного га в пересічному приносить в 6 або 8 разів більший прибуток товщі як наші рослини з такої самої площею, переміщені на товщі в шлунках тварин. Крім цього залишаються з олійних рослин оліїні науки, які високоцінні харч. Отже підвищення управи олійних рослин є найбільшим та найкорочішим засобом того, щоб забезпечити Европу в товщі високої продукції. Соняшники, льон, та коноплі, так як і насіння бавовни, покишили головно в південній — та південно-східній Европі і в Україні. Олійні рослини: ріпак, гірчиця, насіння льону та сіна в середній та захід-

З індійських розмов

Панування англійців в Індії над 300 міліонами населення оправило передусім на силі морській. Англійська флота, яка без перешкоди проїжджає найкоротший шлях з Англії до Індії, була запорукою сили Англії на Сході і то на морі та на зайнятих колоніях. Нині ситуація стоять зовсім інакше. Не тільки англійська флота дуже ослабла, але й утратила найважливіші свої бази. Сінгапур уже зовсім втрачений, Гібралтар, Мальта, Суез під постійним діянням зброй держав пакту. Це привело до посилення противаглійських та самостійних настроїв серед індійців. Багато нового в справі Індії внесла візита Чанкайшека, який побіч розмов чисто військового характеру заторкнув справу політичного становища в Індії. Його розмови не обмежились тільки до порозуміння військового з англійським командуванням, що зробили на виході перервання Бірманської дороги та як знайти іншу. Його візита в Делі, яке є релігійно-національним центром Індії, викликала зрозуміле зацікавлення. Тут стрінувся китайський маршал з провідником індійських націоналістів Негру. З розмови, яку вели ці два мужі, цікаві діяречевни Негру: Незалежність Китаю означає теж незалежність Індії. Як тільки Китай її здобуде, одержить також Індію.

В 1940 році писав він, що хоча в найближчій будучині неможливий є всесвітній союз держав, то все ж Індія бажає бути в тісній сполучці з Китаєм, Бірмой, Цейлоном, Афганістаном та Персією. Ми не хочемо так званої охорони британської флоти і армії. Ми можемо діяти самі для себе. Чи отже тепер справа азійського союзу була головним предметом парад? Чи розмови обох мужів йшли по лінії британських інтересів? Коли Негру ще в 1930 році відвідав Чункінг, тоді говорилося в Англії, що це означає тісний союз Англії, Індії і Китаю, який буде боротися за демократію свободи та всесвітній мир. Але як на ділі ці фрази виглядали, переконався сам Негру, коли його в праці над свободою свого народу англійці замкнули до визнання. Сьогодні англійська преса думає, що індійські розмови принесли скріплення для Англії та полекшу в напружених індійських відносинах. Чи так думає Негру, можна сумніватися.

Розвязано обі палати конгресу в Уругваю

Після однієї бурхливої дебаті в сенаті, ввечері на 22. II. розвязано — як повідомлять з Монтевідео — обі палати конгресу. Як повідомляють далі, міністер війни Рольтті уступив зі свого становища. (тн.)

Співпраця на Південнім Сході

Почуття спільноти на південному сході Європи починає з днів на день збільшуватися. Держави, які є в близьких зв'язках з Німеччиною і Італією, залучають теж своїх між собою. Це виявляється в цілому ряді зв'язків відділів, подорожей та офіційних візитів. Недавно перебувала румунська військова делегація в словацькій столиці, Братиславі. Цими дніми прибула знову до румунської столиці, Букарешту, словацька військова місія. Румунська преса підкреслює з тієї нагоди спільні подвиги румунської та словацької армії на східній фронті. Часопис „Уніреа“ пише: „Солідарність Хорватії, Румунії і Словаччини буде в найбутній Європі чинником ладу та міжнародної співпраці“. Незабаром має повстати хорватсько-румунський інститут культури, який має служити культурній виміні обох народів. Румунська культурна пропаганда в останніх часах виходить далеко поза межі південно-східного європейського простору. Румунія буде брати участь в противбільшевицькій виставці в Парижі.

Зміст Звідомлення Верховної Команди

Голова Капітура Фієра 6 березня
нік іншим подала до відома:

На слоді знов відбито сильні бель-
шевицькі наступи на німецькі позиції,
при чому ворог на ново потерпів ве-
ликі втрати. Тільки на протязі 4 і 5
березня втратили большевики 61 тан-
ків. Дії німецького летунства були
спрямовані головно проти Севастополя.
Бомбардувано теж бсередок міста
Москви.

На водах довкруги Англії затоплено
один корабель на 3 тис. тон водомі-
стоти. Літаки бомбардували деакі пор-
тові місцевості на англійській побе-
режжі.

Іх подало надзвичайне повідомлення.
нічеські підводні човни затонали зно-
ву на північно і середньо-американ-
ських водах дальніх 12 кораблів на
28.500 тон водомістоти, в тому 7 тан-
ків. Крім цього затоплено один ви-
нінущач та ще два кораблі.

В Північній Африці летунство бом-
бардувало ворожі становища. Також
вторицького дня сильні налети ні-
мецької авіації були спрямовані проти
острова Мальти.

Дальші противідівські зарядження

В Чеськім Протектораті Уряд рішив
всіх відокремити всіх юдів цілого
краю та призначити їм одно місце
осідку. Цим вісцем буде Терезінштад.
С це місто, яке лежить на пограничній
Чешії і Судетів та має побіч півніців
7.000 чеського населення. Всі аріїци
мають залишити місто та оселитись
в довільно вибраній іншій місцевості
Протекторату. Кошти переселення по-
триває держава.

Знову ж в Румунії всіх юдів, які
дотепер піде не працювали, мають ви-
селити на окуновану румунами терито-
рію між Дністром та Бугом. Розпо-
радок буде відноситися і до всіх тих
юдів, які не виїхали, що приблиз-
ні лише 10 днів були заняті при
відертині світу.

Чума в Китаю

Чума настигла різні провінції Кі-
нгу та серичною урядові Чінкіаншека
нові клочоти. Уряди здорова намагають-
ся вислати великих кількості щипанки
до провінції Сулан і Ніншіан, де було
найбільш смертних випадків з приводу
цієї жахливої поширені. (тн.)

ШЕВЧЕНКО ЯК МАЛЯР

— в такому у Шевченка стоять його
творчість малірські до творчості
поетичної. Різниця між ними та,
що в Мікель Анджело домінует
пластична творчість, а в Шевченка
— словесно-поетична. Інших аналогій
до Шевченка шукати було б важко,
хіба що може було б звати Ріхарда Вагнера, у якого при-
близно в такому самому відношенні
стоять поетична творчість до його
геніальністів творчості музика-ком-
позитора».

Останньо, на підставі грунтовного
та об'єктивного критичного мате-
ріяту, маємо змогу об'єктивно оці-
нити його творчість як витатного
майстра-маліяра, рисувальника й гра-
вера, але в очах кількох поколінь
Шевченко геніальний поет часлоняв
собою Шевченка мистецько-плясника.
Майже пів століття не грідляли
належної уваги його пластичні
творчості та не вміли належно оці-
нити її величного значення та її ви-
соких індивідуальних мистецьких
прикмет.

Ілько Журбенко

В вольну Тарасову річницю

Коли нам світити сонце перестало
І темна пічка на землю спадала,
І товнились чорні хмари довгі
Коли з Москви дікі орди напливали,
Нам віру в серця кати виривали,
І Тебе від нас взяла люді вороги.

Казали: «Не ваш він, а наш, поет ліри.
Неправда, щоб в Бога він там колись
вірив». Виривав Тебе нам Москви-галаще.
І так ми за Тобою тужили без міра,
Як у тюрях-муках діти нам сиділи,
В Тобі нашу радість взял ворог від нас.

І коли нас били, в кайдані кували,
А ми під квогом плакали, стогнили,
То і Ти, Тарас, герой з нами біль, і
Бо в пень нашу молоді вороги стинали,
А герой в жерту життя своє клали,
Як в покосі збіжки серед буйних віль.
Тебе абезчестили, Твою чисту душу,
Тебе посудили о зраді посусу;

Що вібі комуну Ти в думах ширив,

Хоч всі це призначати, не тільки я муш,

Що ти в своїх думах, наш Батьку, наш

друже, З Маркою все боровся, комуну громів!

І знов повторилось Твоє д-вче горе

З часів, як то вели Тебе в стін над море,

У пустарі д-кі, в дикий Каахстан.

Бо че Під-іри, чи Карагати, доли,

Чи це наддніпрянський широкий степ,

поле, Як брав нас в неволю, то й Тебе, тиран.

І Тебе боліло повне страхіть время,

Кайдані та муки із Москви, із Кремля,

Кроваві тортури всіх Твоїх братів

І духом Ти облетів українські землі,

Щоб слая плашибіти із кожної сем'ї

І Ти вінець слави героям з них спів.

І жемчут блеститься в тім віночку слави

Над-дерери, клейноди, гетьманські булави,

Кроцький зірок неба, понад цвіту жмут.

Це слово в колгоспах, серед баз будівн.

І стіни тюремні, червоні від крові,

Тисичів десятків або й сотні Крут.

Тебе то боліло до шкіри, до крові,

Як плачем занеслисі луги і діброзв.

Шо ліяла від сміху із сорому,

Що від сміху від сміху із сорому,

Із сміху від сміху із сорому,

А як в полон взяла кати духа Твого,
А черній шур у брагі дорогої
В садистичній люті серед мук заирає,
Ти сестру, Ти брата тоді визвав свого
Терпіти не «рохи», не много вже того.
І так до відлаги Ти їх загрівав.

Так то появився новий спів, Тарасе,
Про страхіт я, горе, про колгоспи, бази
Написаний кровю сестрі та братів
Весь світ він й аши, всі народи—раси,
Що з наїм робили з Москви галахи,

Із це реформи червоних катів.
І як вийдеш в поте ти нівку орати,
То й там цю поему зміш протитати.
Післухай лиш уважно ти браздів!
Що ж вона кажуть? Що кривда топтати
Весь світ на палуку к ждані буде мати,
Хто кости поточе убитих братів.

А велухайся в шелесті степу буйного,
То й там ти поему змішиш змісту цього,
Бо й в степ Тарас Геній біль і сльози
Чуб, що стега робать? Шле мольби до
Бога, щоб не слав ніколи п'єм вже гора того,
Лаш наші змагання, щоб благословив.

А в небо ти глянеш в ніченьку погодя,
Де зівірок гасла любові та згоди,
Де зюба не знайдеш, де країдам не час,
То й там ці мережі вілі та свободи
Лі сла, з то я твоє, нещісний народе,
Візакав у п'єму бандурист Тарас.

А навіть хати двері, здійслюсь, відчули
Тай біль, Твоє горе, стіни, стеля, усія.
Цю суму поему я в них візив поет.
Про те, як то діти з голу нам пухла
П, хоч ма п'яцючи в колгоспах мов
мули.
Нас пхнули червоні в безодню тенет.

А як ти лягавши нічюю порою
П-вівід відоочинку, певний вже спокою,
То Тарас від бандуру Тобі в сон кладе.
І бренчить бандура піснею сумною,
Моя кобаар співає твір поему свою
Про сцени арештів, про екаведе.

А як в сніх відійдеш в надземські країни
Над-ї, що в спонину ві перерві ні аміні,
Що вікно не бубнить вже екаведаєт,
По хаті геркоють тортури страхіть тіни,
На двір крик чути, хтось grimas в сіні.
Та це вже не ворог, лише вітру свіст.

Пе він, дух Шевченка, без перерви грас,
Історичну думу про нас він співав
Про тортури, муки, в них жахливих двах,
Та коли в нас вілі вже сонце сіє,
Життя нам щасливе в іс заповідає,
То Богові дика, що ворог вже в сніах.

СТУДЕНТИ!

Дня 10. III. 1912 р. в 5 год
по пол. в проміщенні Україн-
ського Окружного Комітету
при вул. Г. Герінг, 22, 1 поверх.
відбудуться організаційні збори
СТУДЕНТСЬКОЇ СЕКЦІЇ
при У. О. К. в Станиславові.
Приявість всіх студентів
обов'язкова!

У. О. К.

Переміни в Болгарії

Недавно повстал в Болгарії спеціальний Комітет під назвою «Нова Европа», якого завданням є висвітлити в цілому ряді рефератів відношення Болгарії до Німеччини та Італії. Комітет має внести ідеальні поправки та зміни в світогляд дотеперішньої Болгарії. Під тут передусім про впровадження до болгарського світогляду та болгарської діяльноти тих складників національно-соціалізму і фашизму, які мають загальноєвропейський характер. Ці зміни сформулювали верховний військовий комітей з попер

Н О В И Н К И

8
БЕРЕЗНЯ
1942

СЬОГОДНІ — неділя:
3 восту. Полікар.
ЗАВТРА — понеділок:
† 1 і 2 в. Г. Ів. Хр.
ПІСЛЯ ЗАВТРА —
Тарасія св.

В СИРАВІ НАДІПОК НА ВІКНА.
Справлемо позивку з попереднього числа часопису в тому, що ціна однієї наліпки випосить 3) грошей (а не 30 гр.).

400 золотих для найбідніших. Як друїдуючись з УОК в Станичної, п. Озаруж-їй Старостя переказав на руки УОК 400 золотих для найбідніших становиць ланської округи, яку та суму роз одлиться рівно-ріво поміж найбіднішою населеною округи. Бідні селяни будуть могли одержати допомогу за окремою одинкою свій музів довіра.

Обов'язок здачі жорен у переховання, згідно з постановою Окружного Страсного в Станиславові ч. 19 від 15 лютого 1942 і Політового Страсного в Станиславові ч. VIII від 20 лютого 1943, залижується наступче: Всі власники (посідачі) жорен зобов'язані передати всі жорни (ручні млини) в переховання міської Управі, вул. Губернатська ч. 81. Розчишель здачі до 10 березня 1942 р. На передані в переховання жорни будуть видані Міською Управою посвідки. Перед здачею треба на жорна виліпити картку з тінівного матеріалу з подібним адресом власника. Невинесення цього зарядження підпадає карі 1000 золотих або винаді до 3-х місяців.

Місто Станиславів у боротьбі з пожежами. По наданню організаційно-господарських справ, Відділ Комунального Господарства волав і поошибочення мешканців міста перед пожежами, спровокуючи фахівця до Міської Пожежної Охорони та реорганізуючи І. А треба згадати і про те, що всі обжежні спиряддя й автомашини вибрали жандармів в місто осілось б з спирядів. Але при добре організації праці всі недомагання усунуться. Поступово при мінімальнім грошовим вкладі перероблено старі автомашини та пожежні. Ініцію відповідь на скандал працівників, які черга щоденне пливове провадження зайняті вибирють потрібних фахівців від мостів. Осінню утворено один курс, а перед кількома дніми закінчено другий пожежний курс, який викладали не тільки працівники Міської Пожежної Охорони а також Залізничної пожежної Охорони. Курс був позставлений на всіх рівні всі курсанти вчити собі за ціль укінчити курс і дуже добре постутою та докладністю всіх аусаль, щоб у найкоротшому часі набути можливі найбільше від мостів. Ясне інформують, курс проводив начальник Міської Пожежної Охорони. В часі курсу давався відчуваєти орак фахівців підрозділів в українській мові. Як довідуємося від курсанта-саністерігіча, що й за пропозицією надано відповідь. Начальник Міської Пожежної Охорони спрощованусім відмінно до варів в українській мові. На видання такого відмінника чекають усі українські пожежники та пожежні Охорони.

Послання Владикии Іоасафата.
З приводу цьогорічного Різдвяного по-
сту, іменованому «Іоасафівським» Посліфт Ко-
щанський в Перемишлі вивів по-
свячені до вірих, котре священник
прочитав з орієнтальської усіх цер-
ков перемиської єпархії. В слові ви-
вівся дух Іоанно-Іоасафівського Влади-
ка, котрого «... в імі було зломлене пі-
бальшевізм». ... ві ж хотіло зли-
шевся, що в го Греко-Католицької Цер-
кви і відому в «Різдвяній» місії бульше-
візм. Іоанно-Іоасафівський як добрий
і розумів батько відомої єпархії від-
вергнути за діло, але він мілостив,
вінесь ют, він терпимий, грудкою, вітров-
им, розчаруваний, відчестя, словоць
і величливе св. ім'я стя рисунтям за-
вершило удачу українського народу. Слов-
во Владика виказало великий відбій
серед вірих Гр.-Кат. Церкви перемис-
ької єпархії.

Ректорат греко-католицької Духовної Академії в Перемишлі оголосив: Поздомленням богословів Духовної Академії в Перемишлі та об'єднання 7 класів від Гимназій і ліцеїв, які мають відмінну високоякісну аудиторну та письмову ставку, що во їхні про врівність до 15 хвильової Академії слід вносити до 10 березня в р. Львівській долячій філії Життя, будь-таки того об'єднання дозволять їх містрику і сідзючо здійснити. Про освіблену від нього відповідальність

ДОПИС З ХОЛМЩИНИ

Якби порівняти Холмщину з перед світової війною, чи з польських часів з сучасним станом, то Холмщина за цих 2 літ, по увідку Польщі, змінилась на до пізання. Як відомо, царський уряд рішив кінечно арусефікувати цей край і нарід. Найбільшою перепоною тут була св. Унія, якої нарід тут твердо держався. Унія була цим чинником, що своїм східним грецьким обрядом відрізняла місцевий народ від поляків, а приналежність до Апостольського Престола ріжнила холмських українців від москаль. загальню принятю було тут наша стара національна назва „русили“. Врешті царський уряд, щоб арусефікувати українців, рішив знести тут Унію і зробив це в 1873 р. Заміне, що в тім самим часі на всій Україні іменами царського ураду в рр. 1863 ("алчев") і 1876 заборонені прилюдно вживати українське слово: шкільництво підено під нагляд ураду, а в Холмщину спераджено багато московських битюшок і учителів. Місцева інтелігенція в часті емігрувала в Галичину, а багато священиків замкнено у вязницях і «слано» народ теж за ниху ціну не хотів покинути своєї віри. Багато сіл боронило всіма силами своїх давніх парохів і своєї віри, так що в багатьох місцях російські солдати катували старих і молодих, ранили, а то й убивали, як впр. в селі Дрелеві. Протудині і ін. земість української стародавньої вимови у Богослужебних ворогіджено російську і взагалі нечестували стародавні українські аничай, а все роблено на московський лад. Гому церкви стояли тут позоряніми. Такий стояні тривав тут довгі роки. И віть урядовий пресис (конскриція) потував тут 200.000 „упорствуєчих“, тобто таких, що не покидали Унії. Багато холмщан потайки переходили границю і в Галичині сповідалися, вічались і т. д. Одиночку користь витягнули з того полони, бо в 195 р. позначені толокаційним указом називали їм право-кат. віру (а Унія дальше буде зі комунізму. Повернувшись в евакуації польський уряд не дозволив відчиняти українських школ і взагалі че „сокальський кордон“ не хотів перенести української національності в Галичині. Крізди були й тут однакі, що бачали пр. український національний збріз на Україні і мали яку таку національну свідомість, але на перешкоди стояли поліційні заборони, пр. не вільно було закладати тут „Просвіти“. За те було просвіти тут комунізм. Не дозволили українські національної преси, але за те радіо було дозволене. А там, українські чи російські видавці були тільки як Збруч. Були села, де кілька кавадцільох господарів мало радія (пр. у Зубовичах, пов. Гомашів). Ще за царських часів ці холмщани, що покінчили російські школи, набрали сякого такого „руського“ патріотизму. До того поляки перед війною почали руйнувати тут церкви, а то і бити та вілити вісна. Робили це ночами біля т. зв. краусів. Це до решти обурило нарід, так що з приходом тут союзів всі холмщани витяли їх як синителів і візволнителів цвітами, окликами і промовами. А коли червона армія прорвалась за Буг, багато пакувало свій макетки і йшло за цвітами, а решта, що не встигла спакуватись, ходила виходити зимою 1940 р. коли тут урядувала совітська комісія. Коли десятка а то й сотні та тисячі українців галичан та волинян втікало з червоного „райу“, тоді майже всі холмщани хотіли „віднайти свою“ землю і йхаги до осіданого радієм села Кільце клоноті, і журби мало тоді українське учительство, що вже по всіх селах урухомило українські школи. Аж почали вертагись ті, що добровільно виїхали і оповідали правду про червоний рай. І це трохи страмало запал так, що тільки частина холмщан виїхала і тепер вітаються звігі, босі і винуждені. Д коли були тут і такі православні батюшки, що намовляли збаламучений народ до віаду на Схід.

Прибувши на Холмщину в осені 1939 р., ми засігали тут краї цілком спальщений і арусифкований. Вправді ще були тут деякі села, що заховали разомірну українську мову, але прилюдно, хочби у місті, говорили тільки польською мовою, а інтелігенція (головно батюшки і російські учителі) поспілу увались тільки польською або російською мовою.

Закінчення ІІ групи самоврядних курсів, для вищої доброти та точності кількості кандидатів на виїзгів із секретарів зборів громад, б. stanislawivs'koї області, зорганізовано в Stanislawovі в часі між 21 січня 1942 і 26 лютого 1942 другий курс для виїзгів та секретарів. В порівнянню з І-м курсом ІІ курс мав більше кандидатів, так що довелось проводити два паралельні курси для виїзгів і секретарів, а частину кандидатів — головно молодших, не між було приймати на курс з огляду на обмежену кількість місць у викладальних саліх. На курс було прийнято 149 кандидатів, з того 72 з округи stanislawivs'koї, 16 з округи kolomyj's'koї, 28 з округи kalus'koї, і 11 з округи городянської. Кандидатів 4 м. ють низку освіту, 1 чечінчу високу, 30 середню, 89 лісову середню, решта народну школу. Між курсантами було декілька жінок (на курсі секретарів) і часі 24—28 людів відбулася іса-ти. На іспитах був присутній інспектор самоврядного піддлу та листри-ті д-р Ревюк. До ісанту зголосилося 127 кандидатів. З них 14 здали іспити на посадників, 21 на лісничих старшин, 28 на секретарів, 52 на помочників секретарів, 7 на волосних старшин (після 6 місячної практики). 8 на начальників однієї з громад. Після закінчення іспитів всі кандидати розподілились по місцях, щоб занятися погані до організації зборів громад. Комти удержання кандидатів на курсі покрили окружні Старости, я-ї їх називали на курси. Директори курсу були реф. Окружного Староства в stanislawivs'ki mr. Pandus Степан. — Більшість учасників курсу ябо вже в конкурс обов'язки волосних старшин чи секретарів (т. м. де збори громади вже зорганізовано), або дісталася вже про інші після

За відношенням раси беврот. Годівля беврот ст. кула в Німеччині на північному рівні зв'язки кіноробованій шляхом досвідів методі годівці. Приводиться там ось вику контролю годівельних ферм і вільть найменших хліборобських господарств, котрі займаються однокінним бевротом, діється про відношенням раси поліхом відповідного добору. Ручний праховок у хлівіх Райху був такий великий, що з його подвижки могла зупинятися також гудівля беврот у Генеральному Губернатостві. Сюди привезено 300 розподільних штук.

Вони дуже дивувались, що ми, галичане чи волиняни, хоч вчені, а говоримо „простою мужецькою“ мовою. А те що гімноволі привычайлись і самі вже говорити по українськи та займають дені пості, які п'ялили їм галичане чи волиняни повернувшись з увільненії України від червоних до своєї тіснішої батьківщини. Селяни знов або вживали виключно польської мови, і то також в ріднім життю, або хоч дуже спольщеної, пр. вживались тільки привітом „дзень добра“ і т. д. Очічче, заляки українській інтелігенції (також горєчка місцевої інтелігенції стала теж відразу до української національної пропаганди Люблінським позаду).

Скільки Холмщина прибрала знов український характер. Українська мова і пісня тепер вийшли вже і укошти, так що можна б і чути тепер і на вулицях у Холмі, Грубешові і т. д. Кермч православної Церкви обнив відомий український патріот архієпископ Іларіон (проф. Іван Олесько) і наказав викнути руську мову з церкви. Тік і д'ріши тут або вже зукраїнізувались або ще українізаються. Вправді є ще багато сіл, що говорять ще польською мовою пр. коло Томашіва, Комореві і т. д., а час до часу в інших селах ще відновлють москофільські, головно прокомуністичні вистрої, але загал-но Холмщина прибрала український національний характер і хоч деякі села дуже спо-льщали, отиже все ж таки осігло щеколо 250.00 холмщан, які вже призначаються до української національної діяльності.

Зніміши, що за Укії холмщане взагалі не переходили на латинство, а за те за православія уже багато перейшло. Пр. Докладно знаю одно село кало Комарево, де з кожної української родини зеріш в хгось в рр. 1920 - 37 на латинство, ошочасно ст. ючись поляками і то цілком добровільно, головно через подружжя з поляком чи з полькою. Но ті, яких не добровільно, запасано в 1938 р. до костела всі назад вернули є до православ'я. Тому правильно реа сумує пр. ф. Дм. Горошенко у цінній книжці „Православна церква в минулому і сучасному житті українського народу“, що Українська Задунайська Церква краще виконувала своє завдання ніж Православна Церква.

B. R.

біля п'ять місяців мешкають міста, генеральні почали розбирати. Были мости, по давньому більшевицькому боці стоять на неонхресті вольський поліціянт та кермус рух. м. Крім цього є ще багато діро-оказів. Будівля і відкритти мосту дась багато шматків дія населення.

Національний склад мешканців міста Винниці. На 1 січня 1942 за естествано 35 678 мешканців, з того українці — 24 14, росіяни — 8 319, євреї — 5 099. Решта працює на інші національності.

Приклад до наслідування. До переходової станції для полонених у Львові, що під керівництвом Української Краєвої логомоги П. Млоненям, приїхав своїми кіньми і сњими муж довіри Українського Окружного Комітету в Бучачі, селянин Михайльський Андрій і привіз із села 60 (шістьсег) кг. хліба для полонених, він іх вже з Кайдан б. Бучача до Львова 150 км. Він заявив, що його висадила громада, яка, поборюючи таким робом комунікації трудні, рішила членом доказати, що разуміє справу логомоги полоненям. Усь такі були насаджені і селі на 4. П

Відміни рако-вілшорних картопель. В околицях, що лежать недалеко місцевостей, у яких з'явився картопляний рак, слід управити лише такі роди картопель, які є відвіорні на цю хворобу та не заражуються нею. Це такі відміни:

1)	Кребофесте Кайзеркрозе	(ранні)
2)	Маршал
Должинського	(середньо-ранні)
3)	Розафолія	{ • • }
4)	Акермег'ч Бема	{ • • }
5)	В'яртіс Рабіс	{ • • }
6)	КМ ТЬ	{ • • }
7)	Гетьман	{ пізні }
8)	Юбаль Ріхтера	(середньо-пізні)
9)	Маршал Гайденбург
Кам'янського	{ • • }
10)	Франц-ад'яТЦ	{ • • }
11)	Науль В'ятер	{ • • }
12)	Імриасія Кимекого	{ • • }
13)	Шево К'юлес	{ • • }

18) Нево Камекого (. . .)
Залежно від призначення картопель і роду почви слід вибрати до саджання найкращий дніпро-шевченківську з тих відмін. В інші добре краю і власного інтересу сіх півднів робів Франції звернула пильну увагу на здоровий стап картопель і її високу

3 p.m.

Самоучок німецької мови.

ЛЕКЦІЯ X.

Ein Knabe geht in die Schule,
Der Arm eines Mannes ist stark,
Der Vater gibt einem Bettler Geld,
Ich sehe einen Baum in dem Garten.
Ich bin ein Schüler,
Die Gans ist ein Vogel,
Karl ist ein Mann,
Hans ist ein Knabe.

(Один, якийсь) хлопець іде до школи.
Рана мужчина є сильне.
Батько дас жебракові гріш.
Виджу дерево в огороді (саді).
Я є учень.
Гуска є птиця.
Карло є мужчина.
Інесь є хлопець.

Примітка 34. Замість родівника **der** кладеться при іменниках чоловічого роду також родівник **ein** (2 відмінон: **ein**, 3 відм. **einem**, 4 відм. **einen**), якщо говоримо про особу або річ, яка не є доказано означена.

Примітка 35. Іменник, що є присудком, стоїть в німецькій мові в першім відмінку — в українській мові в першім, а деколи в шостім відмінку.

Ich sehe einen Mann in dem Garten. Er ist Bettler. Der Vater gibt dem Bettler Geld. Er dankt dem Vater und geht. Ich bin ein Mensch. Joseph ist ein Knabe. Du bist ein Schüler.

Die Rose ist eine Blume.
Die Duft einer Rose ist angenehm.
Ein Schmetterling sitzt auf einer Rose.
Ich habe eine Rose.
Der Kaufmann verkauft einer Frau Waren.
Der Lehrer prüft eine Schülerin.
In der Schule steht eine Tafel.
Ich habe eine Feder.

Рожа є квітка.
Запах рожі є присміш.
Метиль сидить на рожі.
Маю рожу.
Купець продає пані товарі.

Примітка 36. Замість родівника **die** кладеться при іменниках жіночого роду родівник **eine** (2 відм. **einer**, 3 відм. **einer**, 4 відм. **eine**), якщо говоримо про особу або річ, яка не є доказано означена.

Примітка 37. Примінник **auf**=на, при питанні **wo?**=де? вимагає третього відмінку.

Hole der Schwester eine Feder! Die Rose ist eine Pflanze. Ich sehe eine Frau. Sie gibt einer Schülerin eine Blume. Eine Katze sitzt auf dem Dache. Die Frau gibt einer Frau Geld.

Das Pferd ist ein Tier.
Die Kraft eines Kindes ist nicht groß.
Eine Frau gibt einem Kinde Geld.
Ich sehe auf der Wiese ein Kalb, ein Schaf, ein Lamm,
Der Schüler hat ein Buch und eine Feder,
Ein Weib geht in die Kirche,
In einem Zimmer steht ein Tisch,
Auf dem Tische liegt ein Buch.

Кінь є звіра.
Сила дитини не є велика.
Пані дас дитині гріш.
Бачу на луці теля, вівцю, агну.
Учень має книжку і перо.
Жінка єде до церкви.
В кімнаті стоїть стіл.
На столі лежить книжка.

Примітка 38. Замість родівника **das** кладеться при іменниках середнього розу родівник **ein** (2 відм. **eines**, 3 відм. **ei** **em**, 4 відм. **ein**), якщо говоримо про особу або річ, яка не є доказано означена.

Ein Kind geht in die Schule; es hat ein Buch und eine Feder. Auf dem Dache eines Hauses sitzt ein Vogel. Die Tante gibt einem Kinde Brot und Milch. Der Hund ist ein Tier. Die Kuh ist auch ein Tier.

Die Rosen sind Blumen.
Die Pferde sind Tiere.
Ich sehe dort Kühe, Kälber, Schafe und Lämmer,
Knaben und Mädchen gehen in die Schule.

Рожі є квітки.
Коні є звіри.
Бачу там корови, телята, вівці і агната.
Хлопці і дівчата їдуть до школи.

Примітка 39. Неозначеній родівник **ein**, **eine**, **ein**, не має множини. Тому при іменниках, при яких в однині стоїть неозначеній родівник, не кладеться в множині жодного родівника.

Замітка: При іменниках всіх трьох родів будемо подавати форму 2-го відмінка однини: 1-го відм. множине, б., захищаючи ті форми, легко утворюти форми інших відмінок: die Rose рожа, 2-ий відм. однини der Rose рожі, 1-ий відм. множини die Rosen рожі — скорочено: die Rose (-,-a) рожі; die Blume квітка, 2 відм. однини der Blume квітка 1-ий відм. множини die Blumen квіткі — скорочено: die Blume (-,-a) квітка; das Pferd кінь, 2-ий відм. однини des Pferdes коя, 1-ий відм. множини die Pferde коні — скрочено: das Pferd (-,-a) кінь; das Tier звіра, 2-ий відм. однини des Tieres звіри, 1-ий відм. множини die Tiere звіри — скрочено: das Tier (-,-a, e) звірі; die Kuh корова, 2-ий відм. однини der Kuh корова, 1-ий відм. множини die Kühe корови — скрочено: die Kuh (-,-a, e) корова; das Kalb теля, 2-ий відм. однини des Kalbes теляти, 1-ий відм. множини die Kälber теляти — скрочено: das Kalb (-,-a, e) теля; das Schaf вівця, 2-ий відм. однини des Schafes вівці, 1-ий відм. множини die Schafe вівці — скрочено: das Schaf (-,-a, e) вівці; das Lamm агні, 2-ий відм. множини des Lambs агнти, 1-ий відм. множини die Lämmer агнти — скрочено: das Lamm (-,-a, e) агнти; der Knafe хлопець, 2-ий відм. однини des Knaben хлопця 1-ий відм. множини die Knaben хлопці — скрочено: der Knafe (-,-a) хлопець; das Mädchen дівчинка, 2-ий відм. однини des Mädchen дівчинка — скрочено: das Mädchen (-,-a, e) дівчинка. В наступних лекціях будемо по-авати в скороченій формі.

Нідміна неозначеного родівника:

Нідмінок	Чоловічий рід	Жіночий рід	Середній рід
1	ein	ein-e	ein
2	ein-ea	ein-er	ein-es
3	ein-eam	ein-er	ein-em
4	ein-ea	ein-e	ein

ПРОГРАМА ШЕВЧЕНКОВОГО МІСЯЦЯ

Дата	Година	ПРОДУКЦІЯ	МІСЦЕ
8. III.	12:30	Інавгурація Др. Княжинського Відкриття вистави книжки "Шевченко і про Шевченка" з коротким інформативним словом: видання та рівні Шевченка — дір. Ставничий.	Велика світлиця І. У. Н. Т., вул. Горст-Весель ч. 4
8. III.	6 (18)	"Шевченко лист до нації". Реферат Др. Княжинського. Реферат: "Шевченко і Москва" — проф. Чайковський	Світлиця У. О. К. вул. Герінга ч. 22.
9. III.	7 (19)	Концерт солістів, реферат "Шевченко — предтечі раси" — Інес. Пахолків.	Світлиця б. "Сокола", вул. Губернаторська 18, (конкретна програма додатково)
від 9. III. до 16. III.	9-3 по пол.	Вистава книжки "Шевченко і про Шевченка"	Велика світлиця І. У. Н. Т. вул. Горст-Весель ч. 4
15. III.	12	Закриття вистави — інформативний реферат "Шевченко як маляр" — проф. Лукавецький	Велика світлиця І. У. Н. Т. вул. Горст-Весель ч. 4
15. III.	6 (18)	Реферат: Філософія Шевченка, Іар. Ставничий Реферат: Шевченко як жінка, п. О. Луцька	Світлиця У. О. К. вул. Герінга ч. 22.
21. III.	7 (19)	Шкільний концерт	
22. III.	4 (16)	Реферат: Шевченко як історичне минуле — проф. Каменецький	Світлиця У. О. К. вул. Герінга ч. 22.
22. III.	6 (18)	Вистава в театрі	Світлиця театру
29. III.	7 (19)	Академія з рефератом "Шевченко-Геній" — др. Княжинський	Світлиця б. "Сокола", вул. Губернаторська 18, (конкретна програма додатково)

Оголошення

Український Окружний Комітет у Станиславові покликав до життя

ОБЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ — ВЛАСНИКІВ РЕАЛЬНОСТЕЙ

м. Станиславова.

В проводі стоїть п. др. Осип Маланюк, як провідник Обєднання та п. др. Михайло Литвинович, Осип Вишніцький і Михайло Поніхан, як його дорадники.

З'явиться українців — власників реальностей (домів, парцель, грунтів) все одно, націоналізованих, чи ненаціоналізованих, у власному інтересі зареєструватися в рефераті Обєднання власників реальностей. Регестрацію переводиться починаючи від 9 березня п. р. щоденно, в ліквідації Українського Окружного комітету при вул. Г. Герінга ч. 32 (бувша Гоуховського) на другому поверсі в гідинах 10—14.

Ар. Осип Маланюк, проф. Микола Єліний, голова УСК.

Пошукується до ведення парохіального дому відповідної жінщини, Ганнівка, пошта Лисець, коло Станиславова, 464 (13).

УЧИТЕЛІ!

Вже вийшов посібник для 1-шої класи

та для провідниць дитячих садків

"НАША РАДІСТЬ"

Збірка казок і фіршиків — накладом видавництва "ДО СВІТЛА" — ціна 2.50 зол.

Головний склад

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ і СКЛАД ПАПЕРУ

М. САМОВЕРСЬКИЙ

СТАНІСЛАВІВ, вул. А. Гітлера ч. 19.

435 (1-3)

Передплатники!

Передплата "Українського Слова" на після вносить:

при відборі в Книгарні 2.60 зол.

за доставкою довід. 3.40 ,

Передплату зголосувати усно, письменно, або телефонічно в Адміністрації "Українського Слова": Станиславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19.

Українська Книгарня. Телефон ч. 18-63

Відповідальний редактор:

Дмитро Греголинський.

Видавництво:

Українське видавництво часописів і журналів для дистрикту Галичини Львів.

Редакція:

Станиславів, вул. Лесі Українки ч. 3/1.

телефон ч. 16-58.

Адміністрація в експедиції:

Станиславів, вул. А. Гітлера ч. 19.

телефон ч. 18-63.